

Kære børn i l.c

I dag er det d. 7. december. Jeg håber, I har haft en dejlig week-end. Måske har I fået risengrød?

Jeg får risengrød hver eneste dag i hele december. Jeg elsker, når der kommer en stor smørklat og masser af kanel sukker på.

Da jeg var en lille nissedreng for 150 år siden, boede jeg på en bondegård sammen med min familie. Vi boede på høløftet sammen med en masse mus. Hver aften stillede bondemandens pige en skål risengrød ud til os nisser. Det skulle man nemlig gøre dengang, for hvis man IKKE stillede grød ud til nisserne, så blev der ballade. Men hvis man huskede at stille risengrøden op på loftet hver dag i december, så passede vi nisser rigtig godt på bondegården og sørgede for, at familien og dyrene havde det godt.

Engang glemte pigen at stille grøden ud, og min far sagde, at jeg måtte gå ned i kostalden og gøre mælken sur. Så næste morgen, da tjenestepigen skulle ud for at malke køerne, så kom der sur mælk ud af koens yver. Og så kan det nok være, pigen huskede at sætte grød op til os nisser aftenen efter.

Nå, nu må jeg løbe. Jeg skal reparere gaveindpakningsmaskinen.

Hav en dejlig dag. Kærlig hilsen Julius Nissen

P.S. Jeg skulle hilse fra Julemanden og sige, at I skal huske at være søde ved hinanden - også her i december:-)

Kære børn i l.c

I dag er det d. 8. december. Her oppe hos Julemanden skal vi bage småkager. Julemanden og hans kone, Juliane, har tændt op i de store ovne, for der skal bages kager til alle nisserne. Vi skal bage brunkager, vaniljekranse, pebernødder, specier, klejner og finskbrød.

Jeg kan især godt lide pebernødder. De er små, så man må godt få mange. Jeg kan i hvert fald spise mindst 100.

I meget gamle dage, dengang min bedstefar var en lille nisse, fandtes der ikke ovne, som dem, I har derhjemme. Så man kunne ikke bage småkager. Man kunne bage brød og lave klejner, for klejner er ikke bagt i ovnen, men kogt i olie i en gryde.

Til jul lavede man også hjemmelavede æbleskiver - med rigtige æbler i. Man brugte en æbleskivepande. Jeg har fundet et billede til jer af en æbleskivepande. Måske kender I den godt.

Pebernødden var den første julesmåkage, man begyndte at bage. Engang bagte man den over ildsted. Det gjorde man for 500 år siden. Dengang var det en meget hård kage. Min bedstefar knækkede engang en tand, fordi han tyggede på en meget hård pebernød. Nøj, hvor blev han tosset.

I dag er pebernødden lige tilpas sprød og lækker. I hvert fald når Juliane bager dem. Hun er en fantastisk pebernøddebager.

Jeg håber, I får en dejlig dag på skolen. Husk at tale pænt til hinanden. Det siger Julemanden altid til os nisser. Kærlig hilsen Julius Nissen.

Kære børn i l.c

I dag er det d. 9. december. Jeg har lige besøgt min far. Han er 305 år. Han fortalte mig en sjov og lidt drabelig historie fra dengang, han var en lille nissedreng på bare 120 år. Han boede på et stor bondegård, hvor han var gårdnisse, ligesom jeg selv var som dreng.

På bondegården boede en rigtig flink familie. De havde mange dyr. De havde både heste, køer og grise. De havde høns og kaniner. Og så havde de katte og hunde. De to heste hed Max og Moritz. Familien havde købt dem i Tyskland og redet på dem hele vejen hjem til Ribe, hvor deres gård lå. Hestene var gode til arbejdet på gården. De kunne arbejde hårdt. Køerne gav mælk, så familien kunne få mælk hver dag. Familien fik også æg fra hønsene.

Familiens gris var en rigtig kælegris. De havde haft den et helt år, og den var blevet godt og grundigt forkælet af både børn og voksne. Grisen spiser alt. Den kan godt lide madrester og køkkenaffald. Børnene gav den æbler og kartoffelskrøller. Den var frygteligt kølen, så man kunne sagtens klø den bag øret. Men så blev det jul, og grisen skulle slagtes, så man kunne få flæsketeg juleaften. Det var lidt trist, for grisen var jo nærmest blevet et kæledyr. Men sådan var det altså dengang. Grisen blev slagtet, og så var der kød til julemaden.

Flæsketeg, leverpostej, frikadeller, grisetær, sylte og koteletter. Alt muligt lækkert mad kunne man få ud af slagtegrisen. Og så måtte man ellers i gang med at fede en ny gris op, så man igen havde mad til næste jul.

Nå, nu må jeg løbe. Julemanden kalder. Vi skal male dukkeøjne og sortere skakbrikker. Pas godt på hinanden. Kærlig hilsen Julius Nissen.

Kære børn i l.c

I dag er det d. 10. december. Jeg har lige luftet julemandens hund. Den hedder Kingo. Når jeg går tur med Kingo, kommer jeg til at tænke på en sjov ting, man gjorde i gamle dage, da jeg var en lille gårdnisse.

På gården havde familien nemlig også en hund, der hed Kingo. Og hvert år i december brugte man Kingo til at finde ud af, hvilken slags korn, der ville give den bedste høst den efterfølgende sommer.

Lyder det lidt mærkeligt? Det var det også, men dengang troede man altså på, at når det blev december, kunne hunde forudsige, om høsten blev god. Man tog noget korn fra alle de kornsorter, man havde tænkt sig at dyrke. Det kunne være havre, hvede, byg eller rug. Så lavede husmor en grød af alle slags korn. Altså lavede hun fire slags grød. Havregrød, hvedegrød, byggrød og ruggrød.

De fire slags grød kastede hun på gulvet i fire klatter, og så hentede husbonden hunden Kingo. Kingo var altid sulten, og den elskede grød, så den løb hen til en af grødklatterne og gik i gang med at slikke grøden i sig.

Hvis Kingo spiste havregrøden først, så troede man på, at havren var den kortsort, der gav det bedste udbytte sommeren efter, og så tænkte bonden, at han måtte dyrke ekstra meget havre. Hvis byggrøden var den grød, Kingo spiste til sidst, så ville bonden ikke dyrke byg det år.

Jeg tror altså ikke helt på, at det passer - det med hunden og grøden.

Men nu er jeg altså nødt til at smutte. Julemanden kalder. Hans kane skal slibes og males, så den er klar til jul. Hav det rigtig godt.

Kærlig hilsen Julius Nissen.

Kære børn i l.c

I dag er det d. 11. december, og jeg har lige tændt julemandens store kalenderlys. Juliane, julemandens kone, har lavet en flot juledekoration på et stykke træ. Først trykkede hun en klump ler på træstykket. Så satte hun et stort kalenderlys ned i leret. Til sidst pyntede hun lerklumpen med grangrene og grankogler. Jeg fik lov at drysse lidt guldglimmer på, så grangrene og kogler glimter af guld, når man tænder lyset.

Hver dag skiftes vi nisser til at tænde kalenderlyset, og i dag var det altså min tur. Nu skal vi bare have brændt lyset ned til tallet 12, og så skal vi huske at puste det ud igen. Måske har I også kalenderlys derhjemme?

For 100 år siden kunne man ikke købe kalenderlys. Men børnene kunne selv lave et kalenderlys. De tog en pen og tegnede streger på et stearinlys. 24 streger hele vejen ned ad lyset. Og så kunne familien tænde lyset hver dag og brænde det ned til den næste streg. På den måde kunne man tælle ned til jul.

Børnene var altid spændte på, hvornår det nu blev juleaften. Så derfor var det sjovt at have en måde, hvorpå man kunne holde øje med dagene. Børnene på bondegården, hvor jeg var nissedreng, spurgte hver dag: "Er det snart jul?" Og så sagde husmor til dem: "Lav et kalenderlys, så kan I selv tælle dagene."

Hvis vi nisser var i drillehumør, eller hvis pigen eller husmor havde glemt vores grød, så kunne vi godt finde på at brænde lyset lidt ekstra, når familien var gået i seng. Så vågnede børnene og troede pludselig, at det var jul. Sikke en ballade, der blev. Nå for Søren, nu må jeg altså smutte. Nissemor har lavet klejner, og nu er der smagsprøver. Hav en dejlig dag.

Kærlig hilsen Julius Nissen.